



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

## การจัดการความเสี่ยงตามแนวทางหลัก COSO ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

### สาวิตรี ลือคำหาญ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

E-mail: pizzasawitree@gmail.com

#### บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้เป็นการนำเสนอการจัดการความเสี่ยงตามแนวทางหลัก COSO ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดการความเสี่ยงจะทำให้ ความผิดพลาด ความสูญเสีย ลดลง ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือเหตุการณ์ต่างๆที่ไม่คาดคิด ตั้งมือรับเหตุการณ์ต่างๆอย่างเต็มที่ไว้ล่วงหน้าโดยนำแนวทาง หลักการ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงแนวคิดทัศนคติของผู้เขียน และอธิบายในประเด็นสำคัญ 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 สภาพแวดล้อมการควบคุม องค์ประกอบที่ 2 การประเมินความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการควบคุม องค์ประกอบที่ 4 สารสนเทศและการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 5 กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

**คำสำคัญ :** การจัดการความเสี่ยง ,หลักcoso ,องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

## “COSO Risk Management in local Government Organizations”

Sawitree luekhumhan

Bachelor of Business Administration Public Administration Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

E-mail: pizzasawitree@gmail.com

### Abstract

This article is a presentation of risk management based on COSO guidelines in local government organizations. Risk management will reduce errors, losses, prevent the damage that occurs in each step in advance. Or unexpected events. Get hands on events fully in advance Principles of applied research theory. Include the concept of attitude of the author. And describe the key issues. 5 elements are elements 1, control environment. Component 2 Risk Assessment Component 3 Control Activities Unit 4 Information and Communication Component 5: Monitoring, Monitoring and Evaluation Activities This is a great way to work.

**Keywords :** Risk management ,coso , Local administration



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

## บทนำ

ปัจจุบันนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆหลายด้าน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยี ซึ่งในส่วนของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็จะก่อให้เกิดทั้งโอกาส อุปสรรค และความผิดพลาด ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน จะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอน หรือความเสี่ยงมากมาย โอกาสที่จะดำเนินงานผิดพลาดเสียหายไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนงานหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความเสียหายหรือ ความล้มเหลวต่อองค์กร หน่วยงานได้

การที่องค์กรต่างๆนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ จะช่วยเป็นหลักประกันในการดำเนินการต่างๆ ว่าจะมีการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ อย่างไร เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นทิศทางการทำงานอนาคตอย่างมีเหตุผลมีหลักการ และหาวิธีทางลดหรือป้องกันความเสียหายอันที่ก่อขึ้นในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือเหตุการณ์ต่างๆที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่นๆ ที่ไม่มีการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เพราะการที่ได้มีการจัดเตรียมการและ ตั้งมีรับเหตุการณ์ต่างๆอย่างเต็มที่ไว้ล่วงหน้า ในขณะที่ องค์กรอื่นไม่มีการนำแนวคิดของกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตขึ้น องค์กรเหล่านั้นจะประสบกับปัญหาและ ความเสียหายที่ตามมาโดยยากที่จะแก้ไข ดังนั้นการที่นำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาช่วยในการบริหารงานจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆที่กำหนดไว้และเป็นการป้องกันโอกาสที่จะเกิดความสูญเสียได้ (ธร สุนทรายุทธ, 2550: 18 )

การจัดการความเสี่ยงโดยใช้แนวทางหลัก COSO ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะช่วยให้การปฏิบัติงานของการดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้มีประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่า และมีข้อมูลและรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเชื่อถือได้ สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจได้

## การจัดการความเสี่ยง

เนื่องจากยุคปัจจุบันนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆหลายด้าน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยี ซึ่งในส่วนของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็จะก่อให้เกิดทั้งโอกาส อุปสรรค และความผิดพลาด ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน จะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอน หรือความเสี่ยงมากมาย โอกาสที่จะดำเนินงานผิดพลาดเสียหายไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนงานหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความเสียหายหรือ ความล้มเหลวต่อองค์กร หน่วยงานได้

ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์หรือการกระทำใดใดที่ความผิดพลาดความเสียหายการรั่วไหลความสูญเสียเปล่าหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนซึ่งหากเกิดขึ้นจะมีผลในทางลบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรหรือจะส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะความสำเร็จต่อการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั้งในระดับองค์กรระดับหน่วยงานและระดับคนได้ (นิรภัย จันทรสวัสดิ์. 2551).

การจัดการความเสี่ยง คือ การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ โดยลดมูลเหตุแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหายให้ระดับของความเสียหายและขนาดของความเสียหาย



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์การยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ (คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน. 2546).

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ และคณะ. (2557). ได้กล่าวถึงองค์ประกอบบริหารความเสี่ยงและมาตรการรับมือกับภัย 5 มาตรการ (5R) ไว้ดังนี้

องค์ประกอบบริหารความเสี่ยง

1) การระบุชี้ว่าองค์กรกำลังมีภัย

เป็นการระบุชี้ว่าองค์กรมีภัยอะไรบ้างที่มาเผชิญอยู่ และอยู่ในลักษณะใดหรือขอบเขตเป็นอย่างไร นับเป็นขั้นตอนแรกของการบริหารความเสี่ยง

2) การประเมินผลกระทบของภัยเป็นการประเมินผลกระทบของภัยที่จะมีต่อองค์กรซึ่งอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การประเมินความเสี่ยงที่องค์กรต้องเตรียมตัวเพื่อรับมือกับภัยแต่ละชนิดได้อย่างเหมาะสมมากที่สุดการจัดทำมาตรการตอบโต้ต่อความเสี่ยงจากภัย

3) การจัดทำมาตรการตอบโต้ต่อความเสี่ยงเป็นมาตรการที่จัดเรียงลำดับความสำคัญแล้วในการประเมินผลกระทบของภัย มาตรการตอบโต้ที่นิยมใช้เพื่อการรับมือกับภัยแต่ละชนิด อาจจำแนกดังนี้

3.1 มาตรการขจัดหรือลดความรุนแรงของอันตรายของภัยที่ต้องประสพมาตรการที่ป้องกันผู้รับภัยมิให้ต้องประสพภัยโดยตรง เช่น

3.1.1 ภัยจากการที่ต้องปีนไปในที่สูงก็มีมาตรการป้องกันโดยต้องติดเข็มขัดนิรภัย กันการพลาดพลั้งตกลงมา

3.1.2 ภัยจากไอรระเหยหรือสารพิษก็ป้องกันโดยออกมาตรการให้สวมหน้ากากป้องกันไอพิษ เป็นต้น

3.2 มาตรการลดความรุนแรงของสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น กรณีเกิดเพลิงไหม้ในอาคาร ได้มีการขจัดและลดความรุนแรง โดยออกแบบตัวอาคารให้มีผนังกันไฟ กันเพลิงไหม้รูลามไปยังบริเวณใกล้เคียง และมีการติดตั้งระบบสปริงเกอร์ ก็จะช่วยลดหรือหยุดความรุนแรงของอุบัติเหตุภัยลงได้

3.3 มาตรการกักภัยก็เป็นการลดความสูญเสียโดยตรง ลงได้มาก

3.4 มาตรการกลับคืนสภาพ ก็เป็นอีกมาตรการในการลดความเสียหายต่อเนื่องจากภัยหรืออุบัติเหตุภัยแต่ละครั้งลงได้

มาตรการรับมือกับภัย 5 มาตรการ (5R)

R1 Readiness ความเตรียมพร้อมองค์กร ต้องเตรียมความพร้อมระบบการบริหารความเสี่ยงให้มีความพร้อมในการจัดทำมาตรการขจัดหรือควบคุมภัยต่างๆเอาไว้ล่วงหน้า

R2 Response การตอบสนองอย่างฉับไว เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นระบบต้องมีสมรรถนะที่ดีพอในการตอบโต้ภัยแต่ละชนิดอย่างได้ผลและทันเวลา

R3 Rescue การช่วยเหลือภัย เป็นกระบวนการปกป้องชีวิตและทรัพย์สินขององค์กร ที่ได้ผลและทันเวลา

R4 Rehabilitation การกลับเข้าไปทำงาน เมื่ออุบัติเหตุสิ้นสุดลงแล้วต้องกลับเข้าไปที่เดิมให้เร็วที่สุดเพื่อ การซ่อมแซม การเปลี่ยนใหม่ หรือการสร้างขึ้นใหม่ (Rebuild) เพื่อให้อาคารสถานที่พร้อมที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ อาจรวมไปถึงการประกันภัยด้วย



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

R5 Resumption การกลับคืนสู่สภาวะปกติ องค์กรสามารถเปิดทำการ หรือ ดำเนินธุรกิจต่อไปตามปกติได้เสมือนว่าไม่มีอุบัติภัยมาก่อน

## การจัดการความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO

องค์ประกอบที่ 1: สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ 1 องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม

- 1.1) แสดงให้เห็นโดยผ่านคำสั่ง การกระทำ พฤติกรรม
- 1.2) จัดทำมาตรฐานของจรรยาบรรณ
- 1.3) ประเมินการยึดมั่นในมาตรฐานของจรรยาบรรณ
- 1.4) รายงานการเบี่ยงเบนในเวลาที่เหมาะสม

หลักการที่ 2 คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล

- 2.1) กำหนดความรับผิดชอบในการกำกับดูแล
- 2.2) กรรมการบริษัทมีความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ
- 2.3) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ จากฝ่ายบริหาร
- 2.4) กำกับดูแลในเรื่องสภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง

กิจกรรมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล

หลักการที่ 3 คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอำนาจการสั่งการชัดเจน

- 3.1) พิจารณาโครงสร้างทั้งหมดของกิจการ
- 3.2) กำหนดสายการรายงาน
- 3.3) กำหนด มอบหมาย และจำกัดขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

หลักการที่ 4 องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจูงใจพนักงาน

- 4.1) วางนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารบุคลากร
- 4.2) ประเมินความสามารถรายบุคคลและระบุส่วนที่ยังขาดอยู่เพื่อปรับปรุงแก้ไข
- 4.3) จูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากร
- 4.4) วางแผนและเตรียมสรรหาผู้สืบทอดตำแหน่ง (Succession)

หลักการที่ 5 องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน

5.1) บังคับให้มีความรับผิดชอบต่อการควบคุมภายในผ่านโครงสร้างองค์กร อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

- 5.2) กำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจและการให้รางวัล
- 5.3) ประเมินตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน สิ่งจูงใจ และรางวัลอย่างต่อเนื่อง
- 5.4) พิจารณาความกดดันในการทำงานที่มากเกินไป
- 5.5) ประเมินผลกาปฏิบัติงาน การให้รางวัล และการลงโทษพนักงานเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบที่ 2: การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ 6 กำหนดเป้าหมายชัดเจน

- 6.1) องค์กรปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป
- 6.2) องค์กรกำหนดสาระสำคัญของรายงานทางการเงิน



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6.3) รายงานทางการเงินสะท้อนถึงกิจกรรมขององค์กร

6.4) คณะกรรมการอนุมัติและสื่อสารนโยบายบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหารและพนักงานรับทราบ และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

หลักการที่ 7 ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม

7.1) ระบุความเสี่ยงทุกประเภท ทั้งระดับ องค์กร ฝ่ายงาน

7.2) วิเคราะห์ความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายใน/ภายนอก

7.3) ให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วม

7.4) ประเมินนัยสำคัญของความเสี่ยงที่ระบุ

7.5) กำหนดว่าจะตอบสนองความเสี่ยงอย่างไร

หลักการที่ 8 พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต

8.1) ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตประเภทต่างๆ

8.2) ทบทวนเป้าหมาย แรงจูงใจและแรงกดดัน

8.3) คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาและสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโอกาสเกิดทุจริต และมาตรการป้องกัน

8.4) บริษัทได้สื่อสารให้พนักงานปฏิบัติตามนโยบาย

หลักการที่ 9 ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน

9.1) ประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก

9.2) ประเมินการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำธุรกิจ

9.3) ประเมินการเปลี่ยนแปลงผู้นำองค์กร

องค์ประกอบที่ 3: กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

หลักการที่ 10 ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

10.1) การควบคุมเหมาะสมกับความเสี่ยง และลักษณะเฉพาะขององค์กร  
สภาพแวดล้อม ลักษณะของงาน

10.2) มีมาตรการการควบคุมภายในที่กำหนดเป็นสายลักษณะอักษร เช่น นโยบาย  
คู่มือ ระเบียบ

10.3) กำหนดกิจกรรมควบคุมให้มีความหลากหลายอย่างเหมาะสมการผสมผสาน  
ของกิจกรรมการควบคุมหลายๆประเภท

10.4) กำหนดให้มีการควบคุมทุกระดับขององค์กร

10.5) มีการแบ่งแยกหน้าที่ ผู้อนุมัติ ผู้บันทึก ผู้ดูแลเก็บรักษา

หลักการที่ 11 พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม

11.1) กำหนดความเกี่ยวข้องกันของการใช้ IT ในกระบวนการธุรกิจกับการควบคุม  
ทั่วไปทางด้าน IT ให้เหมาะสม

11.2) กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสม

11.3) กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านความปลอดภัยให้เหมาะสม

11.4) กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านการจัดหา การพัฒนา และดูแลรักษาระบบ

หลักการที่ 12 ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผู้บริหาร

- 12.1) มีนโยบายที่รัดกุมเพื่อติดตามการทำธุรกรรมของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กรรมการ
- 12.2) มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติการทำธุรกรรมกระทำโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสีย
- 12.3) มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติธุรกรรมคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบริษัท เสมือนเป็นรายการที่ทำกับบุคคลภายนอก(at arms' length basis)
- 12.4) มีกระบวนการติดตามดูแลการดำเนินงานของบริษัทย่อย บริษัทร่วม
- 12.5) กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 12.6) นโยบายและกระบวนการปฏิบัติได้รับการนำไปใช้ในเวลาที่เหมาะสม
- 12.7) ทบทวนนโยบายและกระบวนการทำงานให้เหมาะสมอยู่เสมอ

องค์ประกอบที่ 4: สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

หลักการที่ 13 องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ

- 13.1) ระบุสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการดำเนินงาน
- 13.2) พิจารณา ต้นทุน ประโยชน์ รวมทั้งปริมาณและความถูกต้องของข้อมูล
- 13.3) ดำเนินการเพื่อให้กรรมการมีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ
- 13.4) ดำเนินการเพื่อให้กรรมการได้รับหนังสือเชิญประชุมและเอกสารล่วงหน้าก่อน

การประชุมตามที่กฎหมายกำหนด

- 13.5) ดำเนินการเพื่อให้รายงานการประชุมมีรายละเอียดสามารถสอบย้อนได้
- 13.6) องค์กรมีการดำเนินการดังนี้ เก็บเอกสารเป็นระบบ แก้ไขข้อบกพร่องการ

ควบคุม ตามความเห็นผู้สอบ

หลักการที่ 14 มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในดำเนินต่อไปได้

- 14.1) มีกระบวนการสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสม
- 14.2) มีการรายงานข้อมูลที่สำคัญถึงกรรมการอย่างสม่ำเสมอ
- 14.3) จัดให้มีช่องทางสื่อสารลับเพื่อแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต

หลักการที่ 15 มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุม

ภายใน

- 15.1) สื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสม
- 15.2) มีช่องทางสื่อสารลับ สำหรับผู้มีส่วนได้เสียภายนอก แจ้งเบาะแสการทุจริต

องค์ประกอบที่ 5: กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

หลักการที่ 16 ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน

- 16.1) จัดให้มีการติดตามการปฏิบัติตามจริยธรรมธุรกิจและข้อกำหนด ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์
- 16.2) จัดให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในที่วางไว้ โดยการประเมินตนเอง และ/หรือการประเมินโดยผู้ตรวจสอบภายใน
- 16.3) ความถี่การติดตามและประเมินผล มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของบริษัท
- 16.4) ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน โดยผู้มีความรู้ความสามารถ





การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

16.5) กำหนดแนวทางการรายงานผลการตรวจสอบภายใน ขึ้นตรงต่อ คณะกรรมการตรวจสอบ

16.6) ส่งเสริมให้ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานสากล การปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน

หลักการที่ 17 ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม

17.1) ประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายใน และดำเนินการแก้ไขอย่างทันท่วงที

17.2) รายงานต่อคณะกรรมการบริษัททันทีที่เกิดเหตุการณ์ทุจริตร้ายแรง การฝ่าฝืนกฎหมาย หรือการกระทำที่ผิดปกติ ซึ่งกระทบชื่อเสียงและฐานะการเงินบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

17.3) รายงานข้อบกพร่องที่เป็นสาระสำคัญ พร้อมแนวทางแก้ไข ต่อ คณะกรรมการบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบ ในเวลาอันควร

### องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่เกิดตามหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งมีความเป็นอิสระ (Autonomy) ในการปกครองตนเอง โดยสิ่งที่สามารถสะท้อนระดับของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีอยู่มากน้อยเพียงใด สามารถพิจารณาได้จากการให้อำนาจหน้าที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการแทรกแซงหรือกำกับดูแลของส่วนกลาง กล่าวคือ หากอำนาจหน้าที่ในการจัดทำภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่กว้างขวาง ย่อมสะท้อนถึงระดับการกระจายอำนาจที่มีอยู่สูง และหากส่วนกลางเข้ามาแทรกแซงหรือกำกับดูแลอยู่น้อย ก็สามารถสะท้อนถึงความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบหนึ่ง โดยปกติการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อเลือกผู้บริหารท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง (เรียกว่าการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมตามลำดับ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการบริหารจากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนดการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง คือการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ สามารถเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตท้องถิ่นของตนได้โดยตรง ส่วนการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยอ้อม สภาท้องถิ่นจะทำหน้าที่เลือกผู้บริหารท้องถิ่นแทนประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ ประชาชนในท้องถิ่นจะทำหน้าที่เพียงแค่เลือกสมาชิกสภาท้องถิ่นเท่านั้น แล้วสมาชิกสภาท้องถิ่นจะทำหน้าที่ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นอีกชั้นหนึ่ง (ณัฐพล ใจจริง และกฤษณ์ วงศ์วิเศษธร. 2561).

ความสำคัญการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1. เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เพื่อให้เกิดความทั่วถึงในการให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชน

2. เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและรวดเร็ว เพราะความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียวย่อมไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า





การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3. เพื่อช่วยเหลือรัฐบาลในการประหยัดงบประมาณหรือเป็นการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาล เพราะกิจการส่วนใหญ่ที่ท้องถิ่นรับมอบจากรัฐบาล ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้โดยใช้รายได้ของตนเอง ซึ่งมาจากข้อกำหนดของกฎหมาย

4. ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ รูปแบบของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในเบื้องต้น เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองไม่ว่าจะโดยการเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง หรือการตรวจสอบการกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของสภาท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งจะมีผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการปกครองในระดับประเทศ

### การจัดการความเสี่ยงตามแนวทางหลัก COSO ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานที่ให้ความสะดวกแก่ประชาชนหรือที่รู้จักว่า จัดทำบริการสาธารณะ มีการดำเนินงานด้านงบประมาณต่างๆ ซึ่งหนึ่งในนั้นมีความเสี่ยงอยู่มาก ทั้งด้านการตรวจสอบ ด้านการเงิน และงบประมาณด้านการบริหารงานที่เกี่ยวกับประชาชนส่วนรวม ซึ่งแน่นอนว่า เหตุการณ์การกระทำต่างๆ อาจเกิดขึ้นในภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน ทำให้ลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายของแผนงานโครงการที่สำคัญ มีโอกาสเกิดความเสี่ยง ผิดพลาด ล้มเหลวได้

จากปัญหาที่กล่าวไปข้างต้นผู้เขียนได้สังเกตเห็นปัญหาในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้สังเกตเห็นว่าหลักcosoมีภาคเอกชนได้นำหลักนี้ไปปรับใช้ในองค์กรแล้วประสบผลสำเร็จ โดยจะเน้นหลักการควบคุมภายใน 5 องค์ประกอบ 17 หลักการ คือ

องค์ประกอบที่ 1: สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ 1 องค์กรยึดหลักความซื่อตรงและจริยธรรม องค์กรต้องมีความโปร่งใสต่อหน้าและลับหลัง มีความสุจริต เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย มีความเชื่อถือได้ เช่น การเก็บภาษี

หลักการที่ 2 คณะกรรมการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกำกับดูแล คณะกรรมการควรมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร

หลักการที่ 3 - คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอำนาจการสั่งการชัดเจน ฝ่ายบริหารต้องมีคำพูดที่มั่นคง พูดคำไหนคำนั้น โดยการที่จะไม่มีการมาพูดแก้ไขทีหลังในคำพูดที่ตนเองได้พูดออกไป เช่น ความชัดเจนในการระบุความรับผิดชอบการอนุมัติต่างๆ

หลักการที่ 4 องค์กร จูงใจ รักษาไว้ และจงใจพนักงาน ทางปฏิบัติ คือ พัฒนาและรักษาบุคลากรที่ดีไว้โดยสร้างแรงจูงใจจากการพิจารณาคุณสมบัติในการปฏิบัติงาน เช่น โบนัสสิ้นปี สวัสดิการ ทำให้บุคลากรเกิดความผูกพันกับองค์กร

หลักการที่ 5 องค์กรผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการควบคุมภายใน กำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจและการให้รางวัล ประเมินตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน สิ่งจูงใจ และรางวัลอย่างต่อเนื่อง พิจารณาความกดดันในการทำงานที่มากเกินไป ประเมินผลกาปฏิบัติงาน การให้รางวัล และการลงโทษพนักงานเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบที่ 2: การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ 6 กำหนดเป้าหมายชัดเจน องค์กรต้องมีการกำหนดแบบแผนยุทธศาสตร์ล่วงหน้า เพื่อการันตีว่าเป้าหมายขององค์กรนั้นสามารถดำเนินการได้จริงและชัดเจน



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หลักการที่ 7 ระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม องค์กรต้องระบุความเสี่ยงทุกประเภท ทั้งระดับ องค์กร ฝ่ายงาน วิเคราะห์ความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายใน/ภายนอก ให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วม ประเมินนัยสำคัญของความเสี่ยงที่ระบุ กำหนดว่าจะตอบสนองความเสี่ยงอย่างไรให้องค์มุ่งสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการที่ 8 พิจารณาโอกาสที่จะเกิดการทุจริต องค์กรต้องมีการประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตประเภทต่างๆ ทบทวนเป้าหมาย แรงจูงใจและแรงกดดัน คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาและสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโอกาสเกิดทุจริต และมาตรการป้องกันและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้สื่อสารให้พนักงานปฏิบัติตามนโยบาย

หลักการที่ 9 ระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่จะกระทบต่อการควบคุมภายใน องค์กรต้องมีการระบุการเปลี่ยนแปลง และประเมินผล เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อการควบคุมภายในองค์กร

องค์ประกอบที่ 3: กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

หลักการที่ 10 ควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการควบคุมเหมาะสมกับความเสี่ยง และลักษณะเฉพาะขององค์กร สภาพแวดล้อม ลักษณะของงาน มีมาตรการการควบคุมภายในที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น นโยบาย คู่มือ ระเบียบ

หลักการที่ 11 พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการควบคุม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีตลอดเวลาเพื่อให้เกิดการอัปเดตของข่าวสารและส่งงานได้ทันเวลาที่กำหนด

หลักการที่ 12 ควบคุมให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีนโยบายที่รัดกุมเพื่อติดตาม กรรมการ ผู้บริหาร มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติการทำกระทำโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสีย

องค์ประกอบที่ 4: สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

หลักการที่ 13 องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการระบุสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการดำเนินงานพิจารณา ต้นทุน ประโยชน์ รวมทั้งปริมาณและความถูกต้องของข้อมูล องค์กรมีการดำเนินการดังนี้ เก็บเอกสารเป็นระบบ แก้ไขข้อบกพร่อง

หลักการที่ 14 มีการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร การสื่อสารภายในองค์กรที่ดี ที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในนโยบายของผู้บริหาร และเป็นสิ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กรในทางบวก เพราะนโยบายการบริหารงานการจัดการขององค์กรเป็นส่วนสำคัญและเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้

หลักการที่ 15 มีการสื่อสารกับหน่วยงานภายนอก ในประเด็นที่อาจกระทบต่อการควบคุมภายใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสมมีช่องทางสื่อสารลับ สำหรับผู้มีส่วนได้เสียภายนอก แจ้งเบาะแสการทุจริต

องค์ประกอบที่ 5: กิจกรรมการกำกับติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

หลักการที่ 16 ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในที่วางไว้ โดยการประเมินตนเอง ส่งเสริมให้ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐาน

หลักการที่ 17 ประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในทันเวลา และเหมาะสม ประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายใน และดำเนินการแก้ไขอย่างทันที่ รายงานต่อ



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คณะกรรมการองค์กรทันทีที่เกิดเหตุการณ์ทุจริตร้ายแรง การฝ่าฝืนกฎหมาย หรือการกระทำที่ผิดปกติ ซึ่งกระทบชื่อเสียง และฐานะการเงินบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ รายงานข้อบกพร่องที่เป็นสาระสำคัญ พร้อมแนวทางแก้ไข ต่อคณะกรรมการบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบ ในเวลาอันควร

บริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดมหาชน เป็นหน่วยงานภาคเอกชน มีการนำระบบควบคุมภายในโดยใช้หลักการจัดการความเสี่ยงตามแนวทางหลัก COSO มาใช้และได้ประสบความสำเร็จ โดยมีการนำหลักการควบคุมภายในCOSO มาปรับใช้กับองค์กรในการดำเนินงานโดยจะเน้นไปที่การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์เพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บริษัทจัดทำแบบสอบถามหรือจะสัมภาษณ์พนักงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการประเมินค่าความเสี่ยงต่างๆหรือเป็นแบบสอบถามถึงปัจจัยที่อาจเกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของบริษัทโดยอาจจะไปถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายหรือแผนกที่ตนปฏิบัติงานอยู่ในการสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงความเสี่ยงในภาพรวม

การฝึกอบรมหรือจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงแก่พนักงานภายในบริษัทจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องโดยจัดสัมมนานั้นทำได้สองระดับคือระดับในภาพรวมของบริษัทและระดับแผนกหรือฝ่ายเพื่อเจาะจงปัจจัยเสี่ยงภายในแผนกหรือฝ่ายของตัวเอง

การควบคุมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะอำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลเพื่อการวางแผนกำหนดกลยุทธ์และใช้ตัดสินใจได้ทันเวลาต่อการขยายตัวของธุรกิจมีการ พัฒนาระบบอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ติดตามแก้ไขรายการผิดปกติและกำหนดแนวทางป้องกันได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

การพัฒนาผู้ตรวจสอบเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพและความรอบรู้ทางธุรกิจของผู้ตรวจสอบสำนักงานตรวจสอบได้เน้นการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ใหม่ใหม่ทางด้านวิชาชีพและด้านธุรกิจให้ต่อเนื่องดังนั้นการทบทวนการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพตรวจสอบการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการพัฒนางานอย่างต่อเนื่องเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนงานโครงการที่สำคัญ

### บทสรุป

การจัดการความเสี่ยงตามแนวทางหลัก COSO ในหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย ที่นำหลัก COSO มาใช้ยังคงมีน้อยและพบเห็นได้ยาก ในการเผยแพร่ เพราะหลัก COSO นี้เกิดจากภาคเอกชนส่วนมากที่ประสบความสำเร็จส่วนของภาครัฐนั้นจะมีน้อยหรือไม่พบเห็นเลย ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานด้านงบประมาณต่างๆ ซึ่งหนึ่งในนั้นมีความเสี่ยงอยู่มาก ทั้งด้านการตรวจสอบ ด้านการเงิน และงบประมาณด้านการบริหารงานที่เกี่ยวกับประชาชนส่วนรวม ซึ่งแน่นอนว่า เหตุการณ์การกระทำต่างๆ อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานได้ จากความเสี่ยงขององค์กรทำให้เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงาน ขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในด้านการให้บริการและการดำเนินงาน ทำให้เกิดความล่าช้าด้านการตรวจสอบ ล่าช้าในการให้บริการและบุคลากรขาดการสื่อสารด้านข้อมูลต่างๆ โดยผู้เขียนจะปรับใช้กับหลัก การสื่อสารสารสนเทศ เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการควบคุมภายในยุคปัจจุบัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และถ้าข้อมูลข่าวสารมีความทันสมัยก็จะทำให้องค์กรรับรู้ข้อมูลได้ทันทั่วทั้ง มีความได้เปรียบทางด้านธุรกิจ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการบริหารองค์กรได้ดีอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งไม่แพ้กัน ดังนั้น ควรให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าถึงหรือรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านเครื่องมือต่างๆ โดยดึงเทคโนโลยีมาใช้ร่วมด้วย เช่น



การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2  
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โทรศัพท์มือถือ จะทำให้ องค์กร รับรู้ข่าวสารรวดเร็วเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงและไม่ซับซ้อนนอกจากนี้ยังมี การจัดการความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่สร้างความปลอดภัยให้กับระดับองค์กรโดยนำ ข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้รวมไปถึงการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีให้ ทันสมัยอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ติดตามแก้ไขรายการผิดปกติและกำหนดแนวทางป้องกัน ได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กรและความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

### อ้างอิง

ธ สุนทรายุทธ. ( 2550 ). การบริหารความเสี่ยงทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร บริษัท เนติกุลการพิมพ์จำกัด.  
กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ และคณะ. (2557). การจัดการความเสี่ยงและตราสารอนุพันธ์ สำนักพิมพ์แมคกรอ ฮิล.  
Tanya Y. (นามแฝง). (2557). องค์กรประกอบ การควบคุมภายใน COSO 2013  
นิรภัย จันท์สวัสดิ์. (2551). การบริหารความเสี่ยงกรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สุทรไพศาล  
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน. (2546). การนำมาตราการควบคุมภายในไปใช้ในเชิงปฏิบัติ  
กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.  
ณัฐพล ใจจริง และกฤษณ์ วงศ์วิเศษธร. (2561). อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบัน  
พระปกเกล้า.